

15 Medlemmer (J. P. Larsen, E. Friis, Hartvig Frisch [Formand], Rasmus Hansen, Bollerup Madsen, A. C. Mortensen, Vilhelm Rasmussen, Rager, A. M. Hansen, Brorsen, Krag, Nørskov, Ole Bjørn Kraft, Westermann og Christmas Møller), der afgav Beretning $1\frac{3}{4}$ (B. Sp. 2689).

Forslaget til Beslutning havde følgende Ordlyd:

»Folketinget opfordrer Regeringen til at nedsætte et *Udvalg* af 2 Repræsentanter for Regeringen, 8 valgt af Rigsdagen og 3 Repræsentanter for den ansvarlige militære Sagskundskab til at afgive Betænkning angaaende den gældende *Militærordnings Mangler* og afgive Indstilling til Regering og Rigsdag angaaende de Ændringer, der bør finde Sted.

Udvalget skal afslutte sit Arbejde inden 1. April 1938.«

Ordføreren for Forslagsstillerne begyndte med at gøre den praktiske Bemærkning, at Fristen for Tilendebbringelsen af Udvalgets Arbejde maatte forlænges, f. Eks. til 1. Juli, under Hensyn til, at det havde været et Par Maaneder, inden Forslaget kunde sættes til Forhandling.

Hensigten med Forslagets Forelæggelse havde været »at søge Forhandlingstraaden mellem Regeringen og Oppositionen om vort Forsvarsberedskab knyttet paa ny«. De Forudsætninger og den Situation, der var Baggrunden for Forsvarslovene af 1937, var nu saa væsentligt ændret, at der maatte være en Mulighed for paa Grundlag af den da vedtagne Ordning at optage en Undersøgelse af, om ikke visse Ændringer var paakrævet og en videre Udvikling rimelig ogsaa ud fra de principielle Synspunkter, som Forsvarsministeren dengang angav. En saadan videre Udvikling syntes efter de stedfundne Begivenheder at være bydende nødvendig, og en Forhandling herom burde ikke kunne afvises hverken med Henvisning til, at Lovene saa nylig var vedtaget, eller til økonomiske Grunde, thi Forsvarsspørgsmaalet blev overalt betragtet som en Sag, der stadig staar paa Dagsordenen, og de økonomiske Hensyn maatte her som andetsteds vige under den voksende Fare.

De *Aarsager*, der nu krævede nye Overvejelser af Forsvarsordningen, sammenfattede Ordføreren i: Hensynet til Folkeforbundets Udvikling, Situationen i Norden og Manglerne ved den bestaaende Ordning. *Folkeforbundet* var ophørt at eksistere som den internationale Magtfaktor, man havde bestræbt sig for at gøre det til. Sanktionsparagraffen i Folkeforbundspagten var faktisk sat ud af Funktion, og de smaa Stater kunde ikke længer vente den Beskyttelse, de tidligere kunde vente. »Vi er nu, som i Aarene før Verdenskrigen,